

Az Országgyűlés
Törvényalkotási bizottsága

Benyújtás dátuma: 2016. október „24.”

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: T/12179/13

Érkezett: 2016 OKT 24.

Címzett: Kövér László, az Országgyűlés elnöke

Tárgy: **Egységes javaslat benyújtása**

Benyújtó: **Törvényalkotási bizottság**

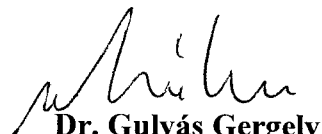
Törvényjavaslat címe: **A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról**

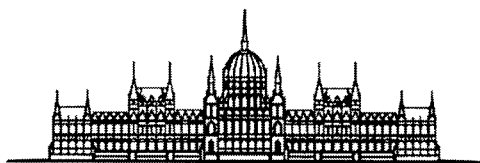
Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat (a továbbiakban: HHSZ) 46. § (10) bekezdése alapján az előterjesztő megküldte „**A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról**” szóló, T/12179. számú **törvényjavaslat** és az összegző módosító javaslat egybeszerkesztett, ellenjegyzésével ellátott szövegét (a továbbiakban: egységes javaslattervezet).

Az egységes javaslattervezetet megvizsgálva megállapítottam, hogy az megfelelően tartalmazza a törvényjavaslat és az összegző módosító javaslat egybeszerkesztett szövegét, ezért a HHSZ 46. § (11) bekezdés a) pontja alapján azt egységes javaslatként benyújtom.

Budapest, 2016. október „24.”

Tisztelettel:

Dr. Gulyás Gergely
elnök

Az Országgyűlés
Törvényalkotási bizottsága

Elnök:

EGYSÉGES JAVASLAT

**A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás
végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények**

módosításáról szóló

T/12179. számú törvényjavaslat

ZÁRÓSZAVAZÁSÁHOZ

Előterjesztő:
igazságügyi miniszter

Budapest, 2016. október 24.”

2016. évi.....törvény

a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról

1. A büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény módosítása

1. §

A büntetés-végrehajtási szervezetről szóló 1995. évi CVII. törvény (a továbbiakban: Bv. sztv.) 1. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A büntetés-végrehajtási szervezet (a továbbiakban: bv. szervezet) a külön törvényben meghatározott szabadságelvonással járó büntetéseket, intézkedéseket, büntetőeljárási kényszerintézkedéseket, a szabadságvesztésből szabadultak utógondozását, valamint a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelői feladatokat végrehajtó állami, fegyveres rendvédelmi szerv.”

2. §

A Bv. sztv. 5. § *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az Országos Parancsnokság a jogszabályok, a miniszter döntései és az országos parancsnok utasításai, valamint egyedi intézkedései alapján)

„*b)* felügyeli, ellenőrzi és szakmailag irányítja a bv. szervek szolgálati feladatainak a végrehajtását, így különösen a fogvatartás biztonságával, a fogvatartottak reintegrációjával, foglalkoztatásával, egészségügyi ellátásával, szállításával és nyilvántartásával, szabadulásra felkészítés körében a gondozással és a szabadságvesztésből szabadultak utógondozásával, valamint a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelői feladatok végrehajtásával kapcsolatos tevékenységet;”

3. §

A Bv. sztv. 11. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A végrehajtás rendjének és a fogvatartás biztonságának fenntartása érdekében foganatosított intézkedéssel érintett személyről, valamint az intézkedés szempontjából lényeges körülményről, tárgyról mobil elektronikus megfigyelési eszközzel képfelvétel, hangfelvétel vagy kép- és hangfelvétel készíthető. A mobil elektronikus megfigyelési eszközzel rögzített felvétel és az abban szereplő személyes adat felhasználására és kezelésére a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvénynek az elektronikus megfigyelési eszköz által rögzített felvétel és az abban szereplő személyes adat felhasználására és kezelésére vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.”

2. A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény módosítása

4. §

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 66/P. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A javítóintézet a fiatalkorú és gyermeke együttes elhelyezése esetén a gyermek részére teljes körű ellátást biztosít. A javítóintézetnek a fiatalkorú és gyermeke együttes elhelyezését biztosító részlegén elhelyezett gyermekekre tekintettel járó családi pótlék felhasználható részét a gyermek teljes körű ellátására vagy teljes körű ellátásának kiegészítésére, így különösen tápszerrel, ruházattal, gyógyszerrel, pelenkával, játékhoz szükséges eszközökkel való ellátására, valamint a gyermek fejlesztésére kell fordítani.”

5. §

(1) A Gyvt. 72. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a gyermek

a) felügyelet nélkül marad, vagy testi, értelmi, érzelmi és erkölcsi fejlődését családi környezete vagy önmaga súlyosan veszélyezteti, és emiatt azonnali elhelyezése szükséges, a gyámhatóság, valamint a rendőrség, az idegenrendészeti hatóság, a menekültügyi hatóság, az ügyészség, a bíróság, a büntetés-végrehajtási intézet parancsnoksága (a továbbiakban: beutaló szerv) a gyermeket fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható határozatával ideiglenesen

aa) a nevelésére alkalmas, azt vállaló különélő szülőnél, más hozzátartozónál, illetve személynél helyezi el, vagy

ab) ha az aa) alpontban foglaltak alkalmazására nincs lehetőség,

1. a tizenkettedik életévét be nem töltött gyermek esetén minden esetben a legközelebbi ideiglenes hatállyal elhelyezett gyermekek ellátását is biztosító nevelőszülőnél helyezi el, kivéve, ha egészségi vagy személyiségállapota, ön- és közveszélyes magatartása ezt nem teszi lehetővé vagy más okból szükséges az intézményes elhelyezés biztosítása,

2. a tizenkettedik életévét betöltött gyermek esetén lehetőség szerint a legközelebbi ideiglenes hatállyal elhelyezett gyermekek ellátását is biztosító nevelőszülőnél, vagy ha erre nincs lehetőség vagy azt a gyermek egészségi vagy személyiségállapota, ön- és közveszélyes magatartása indokolja vagy más okból szükséges az intézményes elhelyezés biztosítása, – az ideiglenes hatályú elhelyezés biztosítására is kijelölt – gyermekotthonban, gyermekotthon speciális csoportjában, speciális lakásotthonban, fogyatékosok vagy pszichiátriai betegek otthonában helyezi el; vagy

b) érdekében áll az anya előzetes letartóztatásának elrendelése esetén az anyával történő együttes elhelyezése, az előzetes letartóztatás elrendeléséről szóló határozat meghozatalakor a bíróság a gyermeket fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható határozatával, ideiglenesen, az anya fogvatartásának helye szerint a büntetés-végrehajtási intézet anyagyermek részlegén vagy a javítóintézet fiatalkorú és gyermeke együttes elhelyezését biztosító részlegén helyezi el.”

(2) A Gyvt. 72. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az ideiglenes hatályú elhelyezéstől kezdődően az (1) bekezdés a) pontja szerinti esetben a szülő gondozási, nevelési joga szünetel.”

6. §

(1) A Gyvt. 73. § (1) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

(A gyámhatóság – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – az ideiglenes hatályú elhelyezést követően – függetlenül attól, hogy arra mely beutaló szerv intézkedése alapján kerül sor, és hogy a döntést megfellebbezték-e – annak elrendelésétől számított)

„d) huszonegy napon belül hozzájárul a gyermeknek a fogvatartás helye szerint a büntetés-végrehajtási intézet anya-gyermek részlegén vagy a javítóintézetben a fiatakorú és gyermeke együttes elhelyezését biztosító részlegén történő elhelyezéséhez, legfeljebb a Bv. tv.-ben meghatározott időtartamra, ha az a gyermek érdekében áll; ellenkező esetben rendelkezik a gyermeknek a büntetés-végrehajtási intézetből vagy a javítóintézetből történő kiadásáról, és megteszi a gyermek érdekében szükséges intézkedéseket.”

(2) A Gyvt. 73. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) bekezdés d) pontja szerinti esetben a gyámhatóság a gyermek érdekét az anyának a vele együttesen elhelyezett gyermeke, illetve meglévő idősebb gyermeke tekintetében megvalósult gondozása, nevelése során tanúsított magatartása alapján, valamint a külön élő másik szülő és a gyermek nevelésére családbafogadó gyámként kirendelhető személy véleményének figyelembevételével mérlegeli. Ennek érdekében a gyámhatóság megkeresi a fogvatartás helye szerint az anya-gyermek részleget működtető büntetés-végrehajtási intézet parancsnokát vagy a fiatakorú és gyermeke együttes elhelyezését biztosító részleget működtető javítóintézet igazgatóját arra nézve, hogy az anya a gyermek gondozását miként látja el.”

7. §

A Gyvt. a következő 74/A. §-sal egészül ki:

„74/A. § Ha a gyermek elhelyezésére a fogvatartás helye szerint a büntetés-végrehajtási intézet anya-gyermek részlegén vagy a javítóintézetben a fiatakorú és gyermeke együttes elhelyezését biztosító részlegén kerül sor, az anya, illetve a fiatakorú szülői felügyeleti joga szünetel, kivéve a gondozási, nevelési jogát és kötelezettségét. Ha a gyermeknek nincs szülői felügyeleti jogot gyakorló másik szülője, a gyámhatóság gyámot rendel számára.”

8. §

A Gyvt. X. Fejezete a következő 76/A. §-sal egészül ki:

„76/A. § Ha a büntetés-végrehajtási intézet parancsnoka vagy a javítóintézet igazgatója az anya, illetve a fiatakorú és gyermeke együttes elhelyezésének megszüntetéséről értesíti a gyámhatóságot, a gyámhatóság az értesítés kézhezvételétől számított nyolc napon belül rendelkezik a gyermeknek a büntetés-végrehajtási intézetből vagy a javítóintézetből történő kiadásáról, és megteszi a gyermek érdekében szükséges intézkedéseket.”

3. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosítása

9. §

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 211. §-a a következő (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1b) Ha az indítvány tárgya előzetes letartóztatás elrendelése, és a terhelt egyévesnél fiatalabb gyermekét gondozó nő, a nyomozási bíró – kivéve, ha a terhelt a gyermeke sérelmére követte el az eljárás alapjául szolgáló bűncselekményt – nyilatkoztatja a terheltet arról, hogy az előzetes letartóztatás elrendelése esetén kéri-e a gyermekével való együttes elhelyezését.”

10. §

A Be. 214. §-a a következő (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1b) A 211. § (1b) bekezdése esetén a terhelt kérelmére a nyomozási bíró az előzetes letartóztatás elrendeléséről szóló határozatban – kivéve, ha a terhelt a gyermeke sérelmére követte el az eljárás alapjául szolgáló bűncselekményt – a gyermeknek a büntetés-végrehajtási intézet anya-gyermek együttes elhelyezést biztosító részlegén való ideiglenes hatályú elhelyezéséről rendelkezik.”

11. §

A Be. 269. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha a terhelt egyévesnél fiatalabb gyermekét gondozó nő, kérelmére a bíróság – kivéve, ha a terhelt a gyermeke sérelmére követte el az eljárás alapjául szolgáló bűncselekményt – az előzetes letartóztatást elrendelő határozatban a gyermeknek a büntetés-végrehajtási intézet anya-gyermek együttes elhelyezést biztosító részlegén való ideiglenes hatályú elhelyezéséről rendelkezik.”

12. §

A Be. 272. §-a a következő (7a) bekezdéssel egészül ki:

„(7a) Ha az indítvány tárgya előzetes letartóztatás elrendelése, és a terhelt egyévesnél fiatalabb gyermekét gondozó nő, a bíróság – kivéve, ha a terhelt a gyermeke sérelmére követte el az eljárás alapjául szolgáló bűncselekményt – nyilatkoztatja a terheltet arról, hogy az előzetes letartóztatás elrendelése esetén kéri-e a gyermekével való együttes elhelyezését.”

13. §

A Be. 327. §-a a következő (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2b) Ha a terhelt egyévesnél fiatalabb gyermekét gondozó nő, kérelmére a bíróság – kivéve, ha a terhelt a gyermeke sérelmére követte el az eljárás alapjául szolgáló

bűncselekményt – az előzetes letartóztatást elrendelő határozatban a gyermeknek a büntetés-végrehajtási intézet anya-gyermek együttes elhelyezést biztosító részlegén való ideiglenes hatályú elhelyezéséről rendelkezik. A terheltet a határozat meghozatala előtt nyilatkoztatni kell arról, hogy kéri-e az együttes elhelyezést.”

14. §

A Be. 344. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„344. § (1) A pótmagánvádló viseli a 74. § (1) bekezdésében meghatározott bűnügyi költségből azt a költséget, amely a pótmagánvádló fellépése után keletkezett, ha a vádlottat felmentették, vagy vele szemben az eljárást megszüntették.

(2) A pótmagánvádlót csak azzal a cselekménnyel, illetőleg a tényállásnak azzal a részével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viselésére lehet kötelezni, amelyre a vádindítványt előterjesztette, és amelyre a bíróság felmentő ítéletet hozott vagy az eljárást megszüntette. A vádlott felmentése vagy az eljárás megszüntetése esetén az ügyben fellépő pótmagánvádlókat külön-külön kell kötelezni a bűnügyi költség fizetésére. Ha a bűnügyi költség, illetőleg annak meghatározott része a pótmagánvádlók szerint nem különíthető el, a bíróság a pótmagánvádlókat egyetemlegesen kötelezi a bűnügyi költség fizetésére.

(3) Ha a pótmagánvádlók bűnügyi költségben való marasztalásának van helye, a pótmagánvádat elejtő pótmagánvádlót a bűnügyi költség arányos részének megfizetésére kell kötelezni.

(4) Ha a vádat pótmagánvádló képviselte, és a bíróság a vádlottat felmenti, vagy vele szemben az eljárást a pótmagánvádló vádelejtése miatt megszünteti, a pótmagánvádló a határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül – a külön jogszabályban meghatározott mértékben – megtéríti a vádlott meghatalmazott védőjének azon díját és költségét, amely a pótmagánvádló fellépése után keletkezett. A megtérítésre a (2) és (3) bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.”

15. §

(1) A Be. 454. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A fiataalkorú előzetes letartóztatását

a) ha az előzetes letartóztatás elrendelésekor a tizennegyedik életévét nem töltötte be, javítóintézetben,

b) ha az előzetes letartóztatás elrendelésekor a tizennegyedik életévét betöltötte, de a tizennyolcadik életévét nem töltötte be, javítóintézetben, kivételesen büntetés-végrehajtási intézetben,

c) ha az előzetes letartóztatás elrendelésekor a tizennyolcadik életévét betöltötte, de a huszadik életévét nem töltötte be, büntetés-végrehajtási intézetben, kivételesen javítóintézetben,

d) ha az előzetes letartóztatás elrendelésekor a huszadik életévét betöltötte, büntetés-végrehajtási intézetben

kell végrehajtani.

(3) A (2) bekezdés *b)* és *c)* pontjában meghatározott esetben a bíróság dönt arról, hogy az előzetes letartóztatást – a fiatalkorú személyiségére vagy a terhére rótt bűncselekmény jellegére tekintettel – hol kell végrehajtani.”

(2) A Be. 454. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Ha a fiatalkorú egyévesnél fiatalabb gyermekét gondozó nő, kérelmére a bíróság – kivéve, ha a fiatalkorú a gyermeke sérelmére követte el az eljárás alapjául szolgáló bűncselekményt – az előzetes letartóztatást elrendelő határozatban a gyermeknek a (3) bekezdés alkalmazásával a büntetés-végrehajtási intézet vagy a javítóintézet fiatalkorú és gyermeke együttes elhelyezését biztosító részlegén való ideiglenes hatályú elhelyezéséről rendelkezik.”

16. §

A Be. 514. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha a vádat magánvádló képviselte, és a bíróság a vádlottat felmenti, vagy vele szemben az eljárást a magánvádló vádelejtése miatt megszünteti, a magánvádló a határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül – a külön jogszabályban meghatározott mértékben – megtéríti a vádlott azon költségét, továbbá meghatalmazott védőjének azon díját és költségét, amely a magánvádas eljárásban keletkezett. A megtérítésre a (2)–(5) bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.”

17. §

A Be. 604. § (2) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy]

„*c)* a bűnügyi költségek előlegezésének és az államot illető bűnügyi költségek behajtásának és elszámolásának, valamint a vádlott és a meghatalmazott védő készkiadása, illetve a meghatalmazott védő díja állam, pótmagánvádló vagy magánvádló általi megtérítésének szabályait az államháztartásért felelős miniszter és a rendészetért felelős miniszter egyetértésével kiadott,”

(rendeletben szabályozza.)

18. §

Hatályát veszti a Be. 454. § (5a) bekezdése.

4. A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény módosítása

19. §

(1) A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Cst.) 7. § (1) bekezdése a következő *d)* ponttal egészül ki:

(Nevelési ellátásra jogosult)

„d) a büntetés-végrehajtási intézet parancsnoka vagy a javítóintézet igazgatója a büntetés-végrehajtási intézet anya-gyermek részlegén vagy a javítóintézet fiatalkorú és gyermeke együttes elhelyezését biztosító részlegén elhelyezett,”

(még nem tanköteles gyermekekre tekintettel, a gyermek tankötelessé válása évének október 31-éig.)

(2) A Cst. 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„13. § A gyermekotthonban, javítóintézetben vagy büntetés-végrehajtási intézetben lévő és gyermekvédelmi gondoskodás alatt álló, továbbá a szociális intézményben, a büntetés-végrehajtási intézet anya-gyermek részlegén vagy a javítóintézet fiatalkorú és gyermeke együttes elhelyezését biztosító részlegén elhelyezett gyermekekre tekintettel járó családi pótlékot jogszabályban meghatározott eljárási rend szerint kell felhasználni.”

5. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosítása

20. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 95. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha azt a szabadságvesztést, amellyel kapcsolatosan az elítéltet önhibájából eredően zárták ki a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből, utóbb összbüntetésbe foglalják, akkor az elítélt az összbüntetésből sem bocsátható feltételes szabadságra.”

21. §

A Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontjának c) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában

18. kábítószer:)

„c) az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény 2. számú mellékletében meghatározott pszichotróp anyag;”

6. A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény módosítása

22. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) a következő 10/A. és 10/B. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„Kártalanítás az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt

10/A. § (1) Kártalanítás jár az elítéltnak vagy az egyéb jogcímen fogvatartottnak a fogvatartása során a jogszabályban előírt élettér biztosításának hiánya és az ehhez esetlegesen kapcsolódó más, a kínzás, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód tilalmába ütköző elhelyezési körülmény, különösen az illemhely elkülönítésének a hiánya, a nem megfelelő szellőztetés, világítás, fűtés vagy rovarirtás (a továbbiakban együtt: alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények) által előidézett sérelem miatt. A kártalanítás minden egyes, az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények között eltöltött nap után jár. A kártalanítás megfizetésére az állam köteles.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott jogcímen további kártérítésnek vagy sérelemdíjnak helye nincs, de az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott jogosult az ezt meghaladó igényét polgári bíróság előtt érvényesíteni.

(3) A kártalanítás egy napra eső összege legalább ezerkettőszáz forint, de legfeljebb ezerhatszáz forint.

(4) A kártalanítás iránti igény attól a naptól számított hat hónapon belül érvényesíthető, amelyen az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények megszűntek. E határidő elmulasztása jogvesztő. E bekezdés alkalmazásában nem tekinthető az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény megszűnésének, ha e körülmény fennállása rövid időtartamra, de legfeljebb harminc napra megszakad azért, mert az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott elhelyezése során a jogszabályban előírt élettér biztosítva volt.

(5) A kártalanítás iránti igény benyújtására az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott és védője, illetve ha az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott szabadult, jogi képviselője is jogosult. A kártalanítás iránti igényt írásban a fogvatartás helye szerinti bv. intézetnél, ha pedig az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott már szabadult, annál a bv. intézetnél kell benyújtani, ahonnan a szabadítás történt. A kérelemben nyilatkozni kell arról, hogy az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott javára az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) kártérítésre kötelezte-e az államot, illetve a polgári bíróság ítélte-e meg kártérítést vagy sérelemdíjat, és ha igen, melyik bíróság, milyen ügyszámon.

(6) A kártalanítás iránti igény benyújtásának feltétele az is, hogy az elítélt vagy – a kényszergyógykezelt, illetve az ideiglenesen kényszergyógykezelt kivételével – az egyéb jogcímen fogvatartott az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt a 144/B. §-ban meghatározott panaszt előterjessze a végrehajtásért felelős szerv vezetőjéhez. Ez a feltétel akkor alkalmazandó, ha az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények között töltött napok száma a harmincat meghaladja. Ha az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény hosszabb időn át fennáll, három hónapon belül újabb panaszt előterjeszteni nem kell. Nem róható az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott terhére, ha rajta kívül álló okból nem tudta a panaszját érvényesíteni.

(7) A kártalanításból történő kielégítésnek kizárólag

a) azzal a bűncselekménnyel összefüggésben megítélt polgári jogi igény, illetve a polgári bíróság által jogerősen megítélt kártérítés vagy sérelemdíj erejéig van helye, amely miatt kiszabott szabadságvesztés végrehajtása tekintetében a kártalanítást megállapítják, illetve
b) a gyermektartásdíj behajtása iránti végrehajtási eljárásban érvényesített követelés erejéig van helye.

(8) A (7) bekezdésben meghatározott esetben, ha a kártalanítás összege nem fedezi a kielégítendő követeléseket, elsősorban a gyermektartásdíj iránti követelést, majd a polgári jogi igényt és vele egy sorban a bűncselekmény miatt megállapított kártérítést vagy sérelemdíjat kell kielégíteni.

10/B. § (1) A megítélt kártalanítás kifizetése iránt az igazságügyért felelős miniszter intézkedik.

(2) A kifizetés iránti intézkedések körében az igazságügyért felelős miniszter a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar hivatali szerve által vezetett nyilvántartásából adatokat kér arra vonatkozóan, hogy az elítélttel vagy az egyéb jogcímen fogvatartottal szemben gyermektartásdíj behajtása iránt van-e szünetelő vagy folyamatban lévő végrehajtási eljárás, és ha igen, milyen ügyszámon és ki az illetékes végrehajtó.

(3) Ha (2) bekezdés szerinti adatközlés vagy a büntetés-végrehajtási bíró tájékoztatása alapján adat merül fel arra vonatkozóan, hogy gyermektartásdíj vagy a polgári jogi igény, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj behajtása iránt végrehajtási eljárás indult, az igazságügyért felelős miniszter az illetékes végrehajtót értesíti az adós javára megítélt kártalanításról, és hogy annak terhére mely követelések kielégítése érdekében van helye követelés lefoglalásának. Ez esetben a kifizetésre csak a végrehajtó ennek lefoglalására irányuló végrehajtási cselekményének foganatosítását követően – a 10/A. § (8) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – kerülhet sor.

(4) Ha a büntetés-végrehajtási bíró határozatában úgy rendelkezett, hogy részben vagy egészben meg nem térített polgári jogi igényt, illetve bűncselekmény miatt megállapított kártérítést vagy sérelemdíjat a kártalanítás összegéből le kell vonni, az ennek megfelelő összeget a polgári jogi igény, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj jogosultja részére, a kártalanítási összeg fennmaradó részét az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott részére kell kifizetni. Ha adat merül fel arra vonatkozóan, hogy gyermektartásdíj behajtása iránt végrehajtási eljárás indult, a kifizetésre csak a végrehajtó ennek lefoglalására irányuló végrehajtási cselekményének foganatosítását követően – a 10/A. § (8) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – kerülhet sor azzal, hogy a követelés kielégítésére elsősorban az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott részére kifizetendő összeg szolgál.

(5) A kifizetés történhet az elítéltnak vagy az egyéb jogcímen fogvatartottnak az általuk megjelölt számlaszámra utalással, illetve a polgári jogi igény vagy a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj jogosultjának rendelkezése szerint az általuk megjelölt számlaszámra utalással vagy készpénzben. Ha az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott még fogva van, kérheti a kártalanítás összegének letéti számlájára való átutalását.

(6) Az igazságügyért felelős miniszter a (2)–(4) bekezdés szerint beszerzett, a gyermektartásdíj, a polgári jogi igény, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés

vagy sérelemdíj végrehajtásával kapcsolatos személyes adatokat a kártalanítás kifizetése céljából, a kártalanítás kifizetését követő harminc napig kezelheti.”

23. §

A Bv. tv. 50. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti kártalanítás iránt indított büntetés-végrehajtási bírói eljárásokban védő alatt a jogi képviselőt is érteni kell.”

24. §

A Bv. tv. 67. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Ha az (1) bekezdés szerinti eljárás hivatalból indult, és az elítélt ismeretlen helyen tartózkodik, az eljárás nem függeszthető fel. Az eljárást annak az idegenrendészeti hatóságnak a székhelye szerint illetékes büntetés-végrehajtási bíró folytatja le, amelynek az illetékességi területén az elítélt utolsó ismert tartózkodási helye volt. Ez esetben a büntetés-végrehajtási bíró az elítélt számára hivatalból védőt rendel ki és a döntést iratok alapján hozza meg; az ügyben bírósági titkár nem járhat el.”

25. §

A Bv. tv. a következő 70/A. és 70/B. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„Kártalanítási eljárás az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülményekből eredő sérelem orvoslására

70/A. § (1) A büntetés-végrehajtási bíró az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülményekből eredő sérelmek miatt az elítélt kártalanításáról az elítélt vagy a védő kérelmére dönt. A büntetés-végrehajtási bíró iratok alapján is meghozhatja a döntést.

(2) A kérelmet a bv. intézet a véleményével tizenöt, ha a kérelem több bv. intézetet érint, harminc napon belül továbbítja a büntetés-végrehajtási bíróhoz, azzal, hogy ha az elítélt az alapvető jogot sértő elhelyezési körülmény miatt panaszt nyújtott be, a vélemény felterjesztésére csak a panasz elbírálását követően – ideértve az átszállításról szóló határozattal szembeni bírósági felülvizsgálati kérelmet is – kerülhet sor. A véleményhez csatolni kell a fogvatartotti nyilvántartásnak az elítélt által kifogásolt időszak elhelyezési körülményeire vonatkozó adatait tartalmazó kivonatát.

(3) A büntetés-végrehajtási bíró hivatalból vizsgálja, hogy az elítélt javára az alapvető jogot sértő elhelyezési körülmények miatt az EJEB az államot kártérítésre kötelezte-e, illetve a polgári bíróság ítélte-e meg kártérítést vagy sérelemdíjat, és ha igen, a büntetés-végrehajtási bíró a döntés előtt beszerzi a vonatkozó határozatokat.

(4) A büntetés-végrehajtási bíró az elhelyezési körülményeket összességükben értékeli, és az okozott sérelem mértékének megfelelően határozza meg a kártalanítás napi tételének összegét, majd ezt követően állapítja meg a kártalanítás összegét a kártalanítás napi tételének és az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények között fogvatartásban töltött időnek a szorzataként.

(5) A büntetés-végrehajtási bíró a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül az iratok alapján elutasítja, ha

- a) a kérelem elkésett,
- b) a kérelem nem az arra jogosulttól származik,
- c) az elítélt a 144/B. §-ban meghatározott panaszt nem terjesztette elő vagy
- d) a kérelemben megjelölt időszakra vonatkozóan az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt az EJEB az államot kártérítésre kötelezte, vagy a polgári bíróság kártérítést vagy sérelemdíjat ítélt meg.

(6) Ha az elítélt szabadult, az eljárást a szabadítást végző bv. intézet székhelye szerint illetékes büntetés-végrehajtási bíró folytatja le, de az elítélt vagy a védő ilyen irányú külön kérelmére az elítélt lakóhelye vagy tartózkodási helye szerint illetékes büntetés-végrehajtási bíró jár el.

(7) A bűnügyi költséget az állam viseli.

(8) Az (1)-(7) bekezdést értelemszerűen alkalmazni kell az egyéb jogcímen fogvatartott kártalanítás iránti igényének elbírálására.

70/B. § (1) Ha az elítélttel szemben a büntetőügyben eljáró bíróság a sértett vagy örököse javára polgári jogi igényt ítélt meg, vagy a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, a büntetés-végrehajtási bíró tizenöt napos határidő megadásával nyilatkoztatja a sértettet arról, hogy az elítélt a polgári jogi igényt, vagy – ha a bűncselekménnyel okozott kár vagy sérelemdíj megtérítése iránt keresetet indított – a polgári bíróság által megítélt kártérítést vagy sérelemdíjat teljesítette-e, és ha a teljesítés nem vagy csak részben történt meg, igényt tart-e a még fennálló követelés kielégítésére az elítélt részére esetlegesen megítélendő kártalanítás összegéből.

(2) Az (1) bekezdés szerinti esetben a büntetés-végrehajtási bíró továbbá felhívja a sértettet arra, hogy a megfizetés iránti igényét összecszerűen jelölje meg, illetve csatolja a polgári jogi igény, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj teljesítésével összefüggésben rendelkezésre álló iratokat. A büntetés-végrehajtási bíró, ha az iratok alapján dönt, a polgári jogi igény, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj megtérítésével kapcsolatosan beszerzi az elítélt nyilatkozatát.

(3) Ha a sértett igényt tart a polgári jogi igényből, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítésből vagy sérelemdíjból eredő még fennálló követelés kielégítésére, a büntetés-végrehajtási bíró a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar hivatali szerve által vezetett nyilvántartásából adatszolgáltatást kér arra vonatkozóan, hogy az elítélttel szemben e követelések behajtása iránt van-e szünetelő vagy folyamatban lévő végrehajtási eljárás, és ha igen, milyen ügyszámon és ki az illetékes végrehajtó.

(4) A (1) bekezdésben meghatározott esetben a büntetés-végrehajtási bíró eljárására az 50. § (1) bekezdés d) pontjában megállapított határidő hatvan nappal meghosszabbodik. Ha a sértett megkeresése hatvan napon belül nem vezetett eredményre, a büntetés-végrehajtási bíró a polgári jogi igény, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj megtérülésének figyelmen kívül hagyásával hozza meg a döntést.

(5) A büntetés-végrehajtási bíróság a határozatban a kártalanítás összegéből a még fennálló követelés erejéig a polgári jogi igény, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj jogosultja javára történő kifizetésről rendelkezik, ha

- a) a sértett javára megítélt polgári jogi igényt, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítést vagy sérelemdíjat az elítélt még nem vagy csak részben teljesítette,
- b) az a) pont szerinti követelések behajtása iránt végrehajtási eljárás nem indult, és
- c) az elítélt vagy védője ilyen irányú védekezését vizsgálva megállapította, hogy a Polgári Törvénykönyv szerinti általános elévülési idő még nem telt el.

(6) A büntetés-végrehajtási bíróság a határozatban a kártalanítás megfizetésére az államot kötelezi és a kifizetésre a határozat kézbesítésétől számított hatvannapos határidő kitűzésével hívja fel.”

26. §

A Bv. tv. a következő 75/A. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„Az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti panasz alapján megtett intézkedésről és az átszállításról hozott határozat felülvizsgálata

75/A. § (1) Az elítéltnak vagy védőjének az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti panasz alapján megtett intézkedésről, illetve az átszállításról hozott határozattal szembeni bírósági felülvizsgálati kérelmét a büntetés-végrehajtási bíróság az iratnak a hozzá érkezésétől számított öt munkanapon belül bírálja el.

(2) A büntetés-végrehajtási bíróság a felülvizsgálat eredményeként, ha a bv. intézet parancsnoka az intézkedést elmulasztotta, a 72. § (1) bekezdés d) pontjának értelemszerű alkalmazásával a bv. intézet parancsnokát az eljárás lefolytatására utasítja.

(3) A bűnügyi költséget az állam viseli.

(4) Az (1)–(3) bekezdést alkalmazni kell – a kényszergyógykezelte, illetve az ideiglenesen kényszergyógykezelte kivételével – az egyéb jogcímen fogvatartott vagy védője kérelmének elbírálására is.”

27. §

(1) A Bv. tv. 84. § (5) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

(A (3)-(4a) bekezdés szerinti felhívás tartalmazza)

„f) női elítélt esetén a tájékoztatást arról, hogy ha egy évnél fiatalabb gyermekét gondozza, kérelmezheti az anya-gyermek részlegen az együttes elhelyezését.”

(2) A Bv. tv. 84. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Ha a felhívás eredményeként a női elítélt az anya-gyermek részlegen való elhelyezése iránt az előírt határidőben kérelmet nyújtott be, a jelentkezési kötelezettség elmulasztásának jogkövetkezményei nem alkalmazhatók. Az elítélt részére az elhelyezésről

való döntéssel egyidejűleg újabb felhívást ad ki a BVOP. Az anya-gyermek részlegen elhelyezés engedélyezése esetén a felhívásban az elítéltet az (5) bekezdés *a)* és *b)* pontjában meghatározott adatok megadásával arra kell felhívni, hogy a gyermekével együtt jelenjen meg a kijelölt bv. intézetben, és hogy a gyermek egészségügyi kiskönyvét és a szülést követően kiadott kórházi zárójelentést, valamint a gyermek egyéb egészségügyi iratait hozza magával.”

28. §

A Bv. tv. 96. § (1) bekezdése a következő *r)* ponttal egészül ki:

(A BFB elítéltekkel kapcsolatos feladatai:)

„*r)* a társadalmi kötődés programba történő bevonás vagy annak megszüntetése.”

29. §

A Bv. tv. 128. §-a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Együttes elhelyezés esetén a bv. intézet a gyermek részére teljes körű ellátást biztosít. A bv. intézet az anya-gyermek részlegen elhelyezett gyermekekre tekintettel járó családi pótlék felhasználható részét a gyermek teljes körű ellátására vagy teljes körű ellátásának kiegészítésére fordíthatja, így különösen tápszerrel, ruházattal, gyógyszerrel, pelenkával, játékhöz szükséges eszközökkel való ellátására, valamint a gyermek fejlesztésére.”

30. §

(1) A Bv. tv. a következő 128/A.§-sal egészül ki:

„128/A. § (1) Ha az elítélt a vele együttesen elhelyezett gyermekét elhanyagolja, bántalmazza vagy fejlődését egyéb módon veszélyezteti, a bv. intézet parancsnoka határozattal dönt az anya és gyermeke együttes elhelyezésének megszüntetéséről, és erről haladéktalanul értesíti a gyámhatóságot.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben a bv. intézet intézkedik a gyermeknek az anyától való elkülönítése iránt, és a gyámhatóság intézkedéséig biztosítja a gyermek teljes körű ellátását az anya-gyermek részlegen.”

(2) A Bv. tv. a következő 128/B.§-sal egészül ki:

„128/B. § (1) Ha a női elítélt egy évnél fiatalabb gyermekét gondozza, és a szabadságvesztés elhalasztására vagy félbeszakítását nem engedélyezték vagy azt az elítélt nem kérte, továbbá az együttes elhelyezést kizáró ok nem áll fenn, – az elítélt kérelmére – a gyermeknek egyéves koráig az anyjával való együttes elhelyezéséről a BVOP elhelyezésért felelős szakterületének vezetője a kérelem beérkezésétől számított tizenöt napon belül határozattal dönt.

(2) Az elítélt a kérelmet a felhívás kézhezvételétől számított nyolc napon belül írásban köteles a kijelölt bv. intézethez vagy a BVOP-hoz benyújtani.

(3) Az (1) bekezdés szerinti döntés meghozatala előtt a BVOP beszerzi a gyámhatóság véleményét arról, hogy az együttes elhelyezés a gyermek érdekét megfelelően szolgálja-e. A véleményben a gyámhatóság adatot szolgáltat arról is, hogy fennáll-e a 128. § (3) bekezdésében meghatározott, az együttes elhelyezést kizáró valamely ok.”

31. §

A Bv. tv. a következő 144/B. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„Az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti panasz

144/B. § (1) Az elítélt és a védője az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt – írásban – közvetlenül panasszal élhet a bv. intézet parancsnokához.

(2) A panaszt a benyújtástól számított tizenöt napon belül kell elbírálni. A bv. intézet parancsnoka a panasz alapján, az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények esetén, e körülmények javítása vagy a sérelem ellensúlyozása érdekében megteszi a szükséges intézkedéseket. A bv. intézet parancsnoka – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – az intézkedésről határozattal dönt.

(3) Ha a jogszabályban előírt élettér biztosításának hiányából eredő alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény megszüntetése az adott bv. intézeten belül nem oldható meg, a bv. intézet parancsnoka soron kívül megkeresi a BVOP elhelyezésért felelős szakterületét és kezdeményezi az elítéltnak a jogszabályban előírt élettér biztosítására alkalmas más bv. intézetbe való átszállítását.

(4) A BVOP elhelyezésért felelős szakterületének vezetője a megkeresésről nyolc napon belül, indokolt határozattal dönt. Ha a jogszabályban előírt élettér más bv. intézetben biztosítható, a BVOP elhelyezésért felelős szakterületének vezetője határozatában a szabadságvesztés végrehajtására más bv. intézetet jelöl ki, ellenkező esetben a határozathozatát mellőzi és erről értesíti a bv. intézet parancsnokát. Az átszállításáról való döntés során figyelemmel kell lenni az elítélt kapcsolattartási jogára.

(5) Ha a jogszabályban előírt élettér biztosításának hiányából eredő alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény megszüntetése sem az adott bv. intézeten belül, sem más bv. intézetbe való átszállítással nem oldható meg, a bv. intézet parancsnoka a sérelem ellensúlyozása érdekében, ha azt még nem tette meg, – és ha az a feladatellátást nem akadályozza, valamint annak feltételei egyébként biztosítottak –, intézkedik.

(6) A (2) és az (5) bekezdés alapján megtett intézkedés vagy annak elmulasztása miatt, továbbá ha az átszállítás az elítélt kapcsolattartási jogát sérti, az elítélt és a védője a határozattal szemben a büntetés-végrehajtási bíróhoz felülvizsgálati kérelmet nyújthat be. A felülvizsgálati kérelemnek az átszállításra halasztó hatálya van.”

32. §

A Bv. tv. 177. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az elítélt a rezsimszabályokhoz igazodóan havonta legalább egyszer, alkalmanként legalább hatvan, de legfeljebb százhusz percben, egyidejűleg legfeljebb négy fő látogatót fogadhat. Az elítélt vagy a kapcsolattartó kérésére a látogatási idő legfeljebb harminc perccel meghosszabbítható.”

33. §

A Bv. tv. 182. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„182. § (1) A bv. intézet parancsnokának döntése alapján az elítéltet különös méltánylást érdemlő esetben

- a) az iskolarendszeren kívüli szakoktatás vagy
- b) a felsőfokú tanulmányok folytatása

során is megilleti a 181. § (2) bekezdésében meghatározott ösztöndíj.

(2) A bv. intézet parancsnokának döntése szerinti időtartamra és rendszerességgel az elítélt részére a nyelvtanulás, illetve nyelvvizsga letétele érdekében az idegen nyelvű szöveg meghallgatásához a bv. intézet technikai eszközt biztosít.”

34. §

A Bv. tv. 185. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő a gondozási tevékenységét legkésőbb a bv. intézetből való szabadulás – ideértve a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét is – várható időpontja előtt

- a) két hónappal,
- b) az átmeneti részlegre helyezett vagy a 186. § (1) bekezdés szerinti hosszabb tartamú szabadságvesztést töltő elítélt esetén hat hónappal, vagy
- c) a társadalmi kötődés programba bevont elítélt esetén a behelyezést követő nyolc napon belül

kezdi meg.”

35. §

A Bv. tv. 187. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„187. § (1) Azt az elítéltet, akit első alkalommal ítélték végrehajtandó szabadságvesztésre és a vétség miatt kiszabott szabadságvesztés tartama az egy évet nem haladja meg, kérelmére társadalmi kötődés programba kell bevonni. A bv. intézet ennek lehetőségéről a befogadástól számított tizenöt napon belül írásban tájékoztatja az elítéltet, és egyidejűleg az elítéltet írásban nyilatkoztatja arról, hogy kérelmezi-e a bevonását. A kérelem alapján az elítélt társadalmi kötődés programba történő bevonásáról külön döntést hozni nem kell, a kérelem elutasításáról a bv. intézet parancsnoka határozattal dönt.

(2) Azt az elítéltet, akit első alkalommal ítélték végrehajtandó szabadságvesztésre, és annak tartama a két évet nem haladja meg, a bv. intézet bevonhatja a társadalmi kötődés programba. A társadalmi kötődés programba helyezést az elítélt és a védője is kérelmezheti. Ez esetben a döntés megalapozása érdekében a bv. intézet megkeresésére az elítélt által megjelölt letelepedés helye szerint illetékes büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő környezettanulmányt készít.

(3) Nem vonható be a társadalmi kötődés programba az az elítélt, akivel szemben

- a) újabb szabadságvesztés végrehajtására érkezik értesítés, vagy
- b) újabb büntetőeljárás indult.

(4) A társadalmi kötődés program feladata

- a) a befogadó környezet erősítése, illetve szükség esetén segítség a családi kapcsolatok helyreállításához,
- b) a korábbi munkahelyre történő visszahelyezés elősegítése, ha ez nem lehetséges új munkahely keresése, ezek hiányában a közfoglalkoztatás megteremtése,
- c) további társadalmi kapcsolatok lehetőségének a feltárása,
- d) a lakhatás megteremtésének elősegítése.

(5) A társadalmi kötődés programba bevont elítélt részére a bv. intézet egyéni reintegrációs programot készít, amely alapján végrehajtja az elítélt gondozását. A büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő az egyéni reintegrációs program kidolgozásában és megvalósításában közreműködik. A programelemek megvalósításának eredményességét a bv. intézet a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő bevonásával értékeli, és szükség szerint módosíthatja azokat. Az értékelés keretében a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő háromhavonta jelentést készít a befogadó környezettel történő együttműködés eredményeiről.

(6) A társadalmi kötődés megtartása érdekében az elítélt jogosult

- a) havonta legalább öt, de legfeljebb tíz nap eltávozásra azokon a napokon, amelyeken nem végez munkát,
- b) felügyelet nélkül külső munkahelyen dolgozni,
- c) tanulmányok és képzések bv. intézeten kívüli folytatására.

(7) A társadalmi kötődés programba bevont elítélt köteles

- a) a reintegrációs programban számára meghatározott szabályokat megtartani, és
- b) a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelővel együttműködni.

(8) Az elítélt társadalmi kötődés programba történő bevonását meg kell szüntetni, ha

- a) a bv. intézet elhagyásával, a bv. intézeten kívüli munkáltatással vagy tanulmányok folytatásával kapcsolatos magatartási szabályokat megszegi,
- b) súlyos vagy ismételt fegyelmi vétséget követ el, vagy
- c) a (3) bekezdésben meghatározott kizáró ok következik be.

(9) A társadalmi kötődés programba történő bevonás megszüntetéséről a BFB az általános szabályok szerint hozza meg a döntést.”

36. §

(1) A Bv. tv. 187/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a szabadságvesztés céljának megvalósulása ilyen módon is biztosítható, a feltételes szabadságra bocsátás esedékessége, illetve ennek kizárása vagy kizártsága esetén a szabadulás várható időpontja előtt reintegrációs őrizetbe helyezhető az az elítélt, aki azt vállalja és gondatlan bűncselekmény elkövetése miatt ítélték szabadságvesztésre, vagy ha szándékos bűncselekmény elkövetése miatt ítélték szabadságvesztésre, akkor

- a) nem a Btk. 459. § (1) bekezdés 26. pontjában meghatározott személy elleni erőszakos bűncselekmény miatt ítélték el,
- b) első ízben ítélték végrehajtandó szabadságvesztésre vagy visszaesőnek nem minősülő bűnismétlő, és
- c) öt évet meg nem haladó tartamú szabadságvesztést tölt.”

(2) A Bv. tv. 187/A. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A reintegrációs őrizet időtartama

- a) legfeljebb egy év, ha az elítéltet gondatlan bűncselekmény elkövetése miatt ítélték szabadságvesztésre,
- b) az a) pontban meghatározottakon kívül legfeljebb tíz hónap.”

37. §

A Bv. tv. a következő 203/A.§-sal egészül ki:

„203/A. § A gondozási tevékenység keretében a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő a társadalomba való eredményes visszailleszkedés érdekében a fiatalkorúnak a szabadulást követő életterve kialakításához és a megvalósítás támogatásához – a befogadó környezet erre való fogadókészsége esetén – családi vagy csoportos döntéshozó megbeszélést szervezhet. A megbeszélés a bv. intézetén kívül is megszervezhető. A bv. intézetén kívüli helyszínen tartandó megbeszélésre a fiatalkorút elő kell állítani vagy részére – őrzéssel vagy anélkül – rendkívüli eltávozás engedélyezhető, amelynek tartama a három napot nem haladhatja meg.”

38. §

A Bv. tv. „A fiatalkorúnak és gyermekének együttes elhelyezése” alcíme a következő 351/A. §-sal egészül ki:

„351/A. § (1) Ha fiatalkorú a vele együttesen elhelyezett gyermekét elhanyagolja, bántalmazza vagy fejlődését egyéb módon veszélyezteti, a javítóintézet igazgatója határozattal dönt a fiatalkorú és gyermeke együttes elhelyezésének megszüntetéséről, és erről haladéktalanul értesíti a gyámhatóságot.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben a javítóintézet intézkedik a gyermeknek fiatalkorútól való elkülönítése iránt, és a gyámhatóság intézkedéséig biztosítja a gyermek teljes körű ellátását az együttes elhelyezést biztosító részlegen.”

39. §

A Bv. tv. 388. §-a a következő (1a)–(1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az előzetes letartóztatást az anya-gyermek részlegen kell végrehajtani annak a nőnek az esetében, akinek

a) a gyermeke az előzetes letartóztatás végrehajtása alatt született, és az együttes elhelyezést kizáró ok nem áll fenn, vagy

b) a gyermekét a bíróság az előzetes letartóztatás elrendelésekor ideiglenes hatállyal az anya-gyermek részlegen helyezte el.

(1b) Ha a gyámhatóság nem adta a hozzájárulását ahhoz, hogy a gyermek az anya-gyermek részlegen nevelkedjen, az (1a) bekezdés b) pontja szerint elrendelt együttes elhelyezést meg kell szüntetni és az előzetes letartóztatásban lévő nőt át kell szállítani a végrehajtásra kijelölt bv. intézetbe.”

40. §

A Bv. tv. 390. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha az előzetesen letartóztatott vagy a védő az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt panasszal élt, a bv. intézet parancsnoka a rendelkezési jogkör gyakorlójának az előzetesen letartóztatott más bv. intézetbe történő átszállításához való hozzájáruló nyilatkozatát is mellékeli a 144/B. § (3) bekezdésében meghatározott megkereséshez. Ez esetben a panasz elbírálására és a határozat meghozatalára a panasz benyújtásától számított harminc nap áll rendelkezésre.”

41. §

A Bv. tv. 415. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha az előzetesen letartóztatásban lévő fiatalkorú a huszonegyedik életévét betöltötte, a javítóintézet a fiatalkorú büntetés-végrehajtási intézetbe történő átszállítása érdekében megkeresi a javítóintézet székhelye szerint illetékes rendőrkapitányságot és az átszállításról értesíti a rendelkezési jogkör jogosultját.”

42. §

A Bv. tv. 436. §-a a következő (10)–(12) bekezdéssel egészül ki:

„(10) E törvénynek a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról szóló 2016. évi ... törvény 22. §-ával megállapított 10/A. § szerinti kártalanítási igény benyújtására az az elítélt és egyéb jogcímen fogvatartott is jogosult,

- a) akinek az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülményekből eredő sérelme a módosítás hatálybalépése előtt egy éven belül szűnt meg,
- b) aki az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt az EJEB-hez nyújtott be kérelmet, ha a kérelmet az EJEB a módosítás hatálybalépésének napjáig nyilvántartásba vette, kivéve, ha a fogvatartott az EJEB-hez címzett kérelmét 2015. június 10. napját követően nyújtotta be és a kérelem beérkezésekor a jogsértés megszűnésétől számítottan több mint hat hónap telt el.

(11) A (10) bekezdés esetén a 10/A. § (4) bekezdésben meghatározott jogvesztő határidő e rendelkezés hatálybalépésének napjával kezdődik. A (10) bekezdés alapján benyújtott kérelmek elbírálása során a 10/A. § (6) bekezdése nem alkalmazható, továbbá a büntetés-végrehajtási bíró eljárására az 50. § (1) bekezdés d) pontjában megállapított határidő harminc nappal meghosszabbodik.

(12) Ha adat merül fel arra, hogy a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról szóló 2016. évi ... törvény 22. §-ával megállapított 10/A. § szerinti kártalanítási igény hatálybalépését megelőzően az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt

- a) a polgári bíróság előtt eljárás indult, vagy
- b) az EJEB-hez kérelmet nyújtottak be és a kérelmet az EJEB a módosítás hatálybalépésének napjáig nyilvántartásba vette,

a büntetés-végrehajtási bíró ezen eljárások befejezéséig, illetve az EJEB eljárása esetében az ügy nemzeti elbírálásra való utalásáról szóló értesítéséig az eljárást felfüggeszti.”

43. §

A Bv. tv.

- a) 95. § (6) bekezdésében a „ha fogolyzendülés,” szövegrész helyébe a „ha terrorcselekmény, fogolyzendülés,” szöveg,
- b) 128. § (6) bekezdésében a „másik szülő, valamint” szövegrész helyébe a „másik szülő, a testvér és a gyermekkel kapcsolattartásra jogosult nagyszülő, valamint” szöveg,
- c) 186. § (2) bekezdésében a „megvalósításában szükség szerint közreműködik” szövegrész helyébe a „megvalósításában közreműködik” szöveg,
- d) 351. § (6) bekezdésében a „másik szülő, valamint” szövegrész helyébe a „másik szülő, a testvér és a gyermekkel kapcsolattartásra jogosult nagyszülő, valamint” szöveg

lép.

44. §

Hatályát veszti a Bv. tv. 109. § (4) és (5) bekezdése.

7. Magyarország 2017. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2016. évi LXVII. törvény módosítása

45. §

Nem lép hatályba a Magyarország 2017. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2016. évi LXVII. törvény 168. §-a.

8. Záró rendelkezések

46. §

(1) Ez a törvény – a (2) és a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba.

(2) Az 1-4. §, a 7-8. §, a 14. §, a 15. § (1) bekezdése, a 16-20. §, a 22-26. §, a 28-29. §, a 30. § (1) bekezdése, a 31-38. § és a 40-44. § 2017. január 1-jén lép hatályba.

(3) Az 5-6. §, a 9-13. §, a 15. § (2) bekezdése, a 27. §, a 30. § (2) bekezdése és a 39. § 2018. január 1-jén lép hatályba.